

Reunion 80

ČESKÝCH RYTÍŘŮ ŘÁDU SV. LAZARA JERUZALÉMSKÉHO.

Ročník III.

Číslo 5.

Schwalbach /Ts. říjen 1980.

Slavné dny mezinárodního setkání členů našeho Řádu v Mohuči jsou již za námi a nám zůstaly jen krásné vzpomínky. O letošním reunionu by se dala napsat celá řada zajímavých článků o nových poznatcích, veselých příhodách, nových známych, pracovních rokováních a mnoho dalšího. Nechme raději promluvit dva články z německých denních novin.

Ein glanzvolles Treffen des „Lazarus-Ordens“

Eintragungen in das „Goldene Buch“ / Jockel Fuchs unterstrich Verbindungen zur Stadt Mainz

Sube. - Das „goldene Buch“ der Stadt Mainz ist um drei prominente Namenszüge reicher. Im Anschluß an einen Festakt im Stadttheater verlieh Oberbürgermeister Jockel Fuchs zuvor drei Mitgliedern der internationalen Reunion des Lazarus-Ordens im Theater-Foyer das Kaisermedaillon: den Protektor des Militärischen und Hospitalischen Ordens des Heiligen Lazarus von Jerusalem, dem byzantisch-melkitischen griechisch-katholischen Patriarchen, seiner Seligkeit Maximos V. Hakim, dessen korrekte Ansprache unter anderem lautet „Vater der Väter, Hirte der Hirten, Hoherpriester der Hohepriester, Dreizehnter unter den Heiligen Aposteln“, dem Generalstatthalter und 47. Großmeister des Ordens, seiner Exzellenz Pierre de Cossé, XII. Herzog de Brissac und seiner Durchlaucht Paul Alfons Fürst von Metternich-Winneburg, dem Großprior des Ordens von Deutschland.

Nur wenig Zeit blieb den Ordensmitgliedern nach der festlichen Feierstunde im Theater, der städtischen Ehrung beizuwohnen. So mußte sich der Oberbürgermeister in diesem Zusammenhang auf wenige Worte beschränken. Zuvor jedoch hatte er die Gelegenheit nutzen können, nicht nur auf die Geschichte des Ordens selbst, sondern auch auf dessen Verbindungen zur Stadt Mainz, deren liberalen Charakter er hervorhob, einzugehen. „Sie haben sich“, so Fuchs, „in diesem Jahr für die Stadt Mainz als Tagungsort entschieden, weil vom Erzbistum Mainz im 12. Jahrhundert die Verbreitung des Lazarus-Ordens in Deutschland ausging.“ Fuchs erinnerte daran, daß der „Praeceptor Germaniae“ des Ordens in der Kommende Megersheim bei Mainz, dem heutigen Hofgut Schönauer Hof, residiert habe.

Und da in dem Memento des Ordens weder die Mainzer Kommende Megersheim, noch die Besitzungen des Ordens in Bretzenheim erwähnt sind, trug der Oberbürgermeister zur Vervollständigung der Annalen bei, indem er Fotografien der urkundlichen Erwähnungen für das Archiv des Ordens überreichte.

Für nur kurze Zeit war Mainz im Blickpunkt eines Ordens, dessen humanitäre Gesinnung seit seiner Gründung (über deren Zeitpunkt sich die Historiker streiten) immer wieder bewiesen wurde. Die durch die Hilfe der „Lazaritter“ ausgeübte Krankenpflege hatte übrigens auch

Der Schwachen Schutz

Konvent der Ritter vom Lazarus-Orden in Mainz eröffnet

Wth. - Von der Empore der Johanniskirche jubilierten die hohen Bachtrompeter. Draußen auf dem Leichhof formierte sich der Zug der Ritter und der Ordensdamen vom Orden des heiligen Lazarus von Jerusalem. Die Ritter mit dem dunklen Mantelumhang und dem großen, leuchtend grünen Kreuz auf der linken Seite, die Damen mit schwarzem Schleier im Haar. Links und rechts das Spalier der etwas überraschten, staunenden Passanten...

Die evangelische Johanniskirche erlebte gestern am frühen Abend einen ungewöhnlichen ökumenischen Gottesdienst. Anlaß war die Eröffnung des internationalen Treffens dieses Ordens, der bis zum Sonntag mehr als dreihundert Mitglieder aus der Alten und aus der Neuen Welt in Mainz versammelt. Er ist einer der ältesten, ununterbrochen bis zum heutigen Tage bestehenden und damit historischen Ritterorden der Welt, der sich der Krankenpflege wie überhaupt der Nächstenliebe verschrieben hat.

„Brüder, nehmt euch der Schwachen an und habt mit allen Geduld. Löscht den Geist nicht aus.“ Dieses Wort aus den Lesungen in deutsch, französisch und englisch war Leitfaden in diesem ökumenischen Gottesdienst. Jeder einzelne sei gerufen zu dem Werk der Liebe. Auch wenn wir in unserem Glauben verschieden sind, Protestanten, Katholiken oder Orthodoxe, so sind wir doch alle Christen, sagte der geistliche Protektor des Ordens, Patriarch Maximos Hakim, in seiner kurzen Ansprache.

Auswirkungen auf den Sprachschatz. So entstand aus den Krankenpflegeanstalten, den Spitälern der Lazaritter, das Wort „Lazarett“.

Die in Mainz tagenden Ordensritter verließen dem Wochenende nicht nur durch ihre beeindruckenden Uniformen Glanz. Die eigentlichen Glanzpunkte dieser im höchsten Maße caritativen Vereinigung lagen vielmehr in den Ansprachen, die geprägt waren von der ursprünglichen Bedeutung des Wortes „Lazarus“: Gott hilft.“

„Und nun der Vertreter aus Venezuela...“ Jeder der Aufgerufenen sprach für seine Nation ein Gebet. Es mündete ein in das Credo aus der Krönungsmesse von Mozart. Gesungen vom Laudatio-Chor und begleitet vom Hofheimer Kammerorchester unter Helmut Tryba, die gemeinsam dem Gottesdienst die musisch-festliche Note gaben.

Höhepunkt war die feierliche Investitur, die Aufnahme von neuen Mitgliedern in den Orden. Gemeinsam traten sie vor den Altar: „Wir begehren demütig die Aufnahme in den Orden“. Und sie gelobten die Tradition dieser Gemeinschaft im Zeichen des Kreuzes zu wahren. Der Großmeister überreichte den jungen Kommandeuren den Mantel als Symbol der Brüderlichkeit. Bereits bewährte Kommandeure erhielten den Ritterschlag. Das Gebet der Ritter wie es aus dem vierzehnten Jahrhundert überliefert ist, und Strawinskis „Pater noster“, noch einmal vom Chor gesungen, besiegelten das Versprechen.

Mit der Lazarus-Hymne nach Verdis bekannter Gefangenen-Chor-Melodie klang der Gottesdienst aus. Zu seinem Beginn hatte Pfarrerin Neisel von der gastgebenden Johanniskirche den Gästen in der ältesten Kirche von Mainz den Willkommensgruß entboten: Sie stand an der Wiege Europas als Taufkirche, in der den Menschen der Geist Christi weitergegeben wurde, der Geist der Liebe, den auch dieser Orden bis in unsere Tage prägt.

Pro upřesnění ještě dodejme, že z jednotlivých národních velkopřevorství se účastnil tento počet členů:

z českého 35, z brazilského 11, z dánského 27, z německého 63, z francouzského 61, z britského

7, z irského 17, z maltského 7, z kanadského 15, z holandského 9, ze skotského 11, ze švédského 7, ze švýcarského 2, ze senegalského 2, ze španělského 2 a z maďarského 4.

Máme-li zhodnotiti naši účast na řádovém sjezdu v Mohuči jde především o to zdůraznit to co bylo pro nás nejdůležitější. Osobně vidím hlavně to, že nás bylo mnoho a že jsme si všichni dobře rozuměli jak se na bratrské rytířské společnosti sluší a patří. Potěšil mne též pocit, že jsme mohli svobodně pochodovati ulicemi slavného německého města Mohuče za naším českým praporem a že naše čeština zněla na všech veřejných místech vedle jiných jazyků. Inu, svoboda a tolerance má přece něco do sebe. Ti, kteří byli na pracovní schůzi si povšimli, že naše práce a výsledky, které jsou ale dílem hlavně několika jedinců a dam, byly oceněny nejen vedením řádu, ale i maďarskou delegací. Necht nás to povzbudí k dalším akcím. Podarilo se nám konečně sesnát rytíře MUDr. Hřebíka s našimi milými spolubratry ze Senegalu a v lednu se tam náš delegát vypraví, aby sjistil podmínky za jakých by naše pomoc byla nejučinnější. Věříme, že nám po této cestě podá do Reunionu zajímavou reportáž. Neměli jsme nikdy kolonie, ale nedivil bych se, kdyby brzy začali Senegalci mluvit a zpívat česky jak už začali Indiáni ve Venezuele, jejichž desky dostali řádoví představitelé díky rytíři Neumannovi. Brzy se objeví čeští Eskymáci a třeba i Japonci, když už je i Čína počestěna našim milým kaplanem čínským občanem otcem Ge. A to všechno máme bez tanků a letadel či řízených střel, jen pomocí léků, chirurgických přístrojů a lásky k bližnímu. Malá sklamání, jako dosud nevyhotovené dekrety, nemožnost uspořádati schůzi ČV, posádky příchodu k investitůře a nedostatek informací neváží mnoho v celkové pozitivní bilanci. Rádi jsme uvítali mezi nás otce Kadlece T.J., rytíře Pergla s chotí a rytíře Neumanna s jeho švarnou paní, kteří vážili cestu až z dalekých Amerik. Odnegli si jako odměnu jen naše věrné přátelství.

Tak se moji milí bratři a naše vzácné dámy tužme a Pán Bůh nám požehná.

Váš oddaný Radslav Kinský

R. Kinský

UŽ JE KONEČNĚ TADY

to toužebně očekávané "Čemento" pod názvem "ČESKÉ VELKOPŘEVORSTVÍ VOJENSKÉHO A ŠPITÁLNÍHO ŘÁDU RYTÍŘŮ SV. LAZARA JERUSALEMSKÉHO", knížka, která právem vzbudila velký zájem na mezinárodním setkání členů našeho Řádu v Mohuči. Již samotná barevná obálka, s dokonale provedeným znakem našeho velkopřevorství (návrh A. Karlovského KCLJ) svědčí o její úrovni.

143 stránky s úvodním slovem věvodý z Brissacu a J.J.dr. Karla knížete Schwarzenberga, s články zabývajícími se minulostí našeho Řádu i jeho současností, doloženými fotografiemi, mnohdy těžce získanými z naší vlasti. Korunou jsou dokonalé ilustrace A. Karlovského, herolda ČVP.

Knižka redigovaná přesnou rukou Karlovského a českým kantorským srdcem prom. hist. H. Hanzalové DLJ, najde jistě zodpovědného propagátora. Já chci zde jen prostě říci - stojí za to ji mít. Není to pouhá povinnost každého z nás jako člena ČVP, můžete ji s hrdoostí nabídnout i všem přátelům našeho Řádu a heraldiky.

Cena = 30 DM (i s poštovným).

Objednávky zároveň s obnosem zasílejte na adresu Josef Kočí, Schönberger Weg 12, D-6231 Schwalbach/Ts.

S radostí a hrdoostí oznamujeme, že jsme již u frankfurtského soudu registrováni pod čís. 7575, se statutem odpovídajícím ostatním charitativním organizacím.

Na základě našich stanov nás finanční úřad uznal jako "Gemeinnütziger Verein". Znamená to, že smějíme na peněžní dary vystavovat potvrzení, na které dárci dostane daňovou úlevu. Založili jsme proto konto u DRESNER BANK Frankfurt / N. na které nám můžete poukazovat peněžní obětiny určené na charitativní a sociální práci Komendy. Každému dárci na těchto stránkách vždy jmenovitě děkujeme. Proto jako prvního zde dnes jmenujeme spolubr. St. Sicha, OLJ, který na naše konto poukázal 150 DM. Srdečně mu tímto děkujeme za jeho vzorný příklad. Další dík patří br. L. Kotačkovi, který daroval 100 DM.

Naše bankovní číslo u Dresner Bank je: Bankleitzahl 500 800 00

Název: BÖHMISCHE KOMENDE IN DEUTSCHLAND Konto Nr. 4 941 767 00

V pátek 5. září jsme se sešli na Velehradě ve Frankfurtu k malé oslavě, abychom připili našim nově vyznamenaným a povýšeným členům.

6. září měla prof. H. Hanzalová v Mannheimu přednášku o rytířských řádech.

I letos budeme na faře v Dürrenwaldstetten u Mggra. J. Kubovce oslavovat svátek našeho patrona sv. Lazara. Protože loňského roku si dámy stěžovaly, že na tento svátek, který je 16. prosince, mají již plné ruce práce s přípravami na Vánoce, vyšel jim náš komtur po dohodě s Msgr. Kubovcem vstříc a rozhodli, že svátek budeme slavít první neděli v prosinci, to je 7. prosince. Oznamujeme to již nyní, abyste si tento termín včas poznamenali. Přesný program vám ještě sdělíme.

Spolupráci při sběru textilií pro akci SOS a Indii nám přislíbil i spolubratr J. Šefl CLJ.

Dne 15. srpna, náš spolubratr rytíř prof. dr. Miloš Šebor ze Wsseborzicz, profesor Kentucké university, odešel do výslužby. Stát Kentucky na jeho počest zřídil nadaci, která nese jeho jméno. Recipientem této nadace bude každým rokem student s nejlepším prospěchem v oboru geografie a plánování.

Byli bychom rádi našemu spolubratrovi popřáli "dolce far niente", ale dozvěděli jsme se, že mezitím přijal počínaje podzimním semestrem, řádnou profesuru na Polské universitě v Londýně s tím, že bude přednášet pouze jeden semestr ve školním roce.

Krásné dny letošního setkání členů Řádu byly zkaleny tím, že náš senegalský spolubratr Antoine Etienne Carvalho, při zájezdu po Německu, musel pro srdeční infarkt být dopraven do nemocnice.

Neradostná zpráva přichází ze Švýcar od našeho pokladníka ČVP, který nám sděluje, že někteří členové ještě nezaplatili insignie a příspěvky na rok 1980, a to se nedělá!

Vyzýváme tímto znova všechny, kteří v Mohuči slíbili posílat zprávy a články, aby tak činili, poněvadž jenom tak se ze smontovaných výstřižků, (jak bylo správně kritisováno) může stát REUNION s úrovní.

. kuloárů.

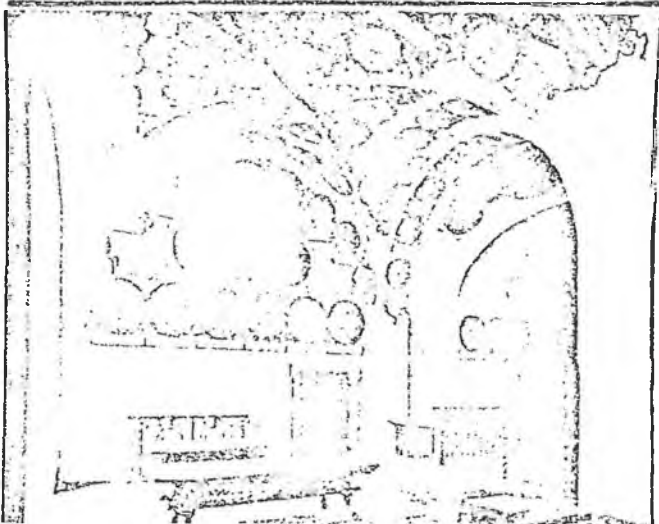
Stává se, že při různých společenských událostech se někdo, bez zlého úmyslu, dopustí přestupku proti pravidlům společenského chování. Tak i letos v Mohuči došlo k takovým přehmatům, které pořadatelé velkomyslně přešli mlčením. Byla přeslechnuta disonance přehlasitého zpěvu několika zahraničních spolubratří, právě jako jiným přejme mnoho radosti ze sklenek s velkým zlatým M, které si tito odnesli jako suvenýr. Skrytý úsměv sklídlil compagnon, který si to hrdě vykračoval ve slavnostním průvodu mezi velkokřížníky a jiný, břichopásek jakýsi, který si, pravděpodobně v předtuše dlouhé bezesné noci, opal při hostině do smokingové kapsy kus buřta.

To vše jistě nesvědčí o dobrých mravech, které by měly být samozřejmostí při našich sjezdech. Je to politováníhodné, ale není to žádná katastrofa, prohlásil náš baili. Překvapující však je, že je nyní šířena naprosto vymyšlená zpráva, že jeden z našich bratří byl pro jistý společenský přestupek zadržen tajnými a předveden před soudnou stolicí našich předních řádových činitelů. I dotazovali jsme se a zjistili, že sudích žádný o tom není, a to jak z GvD, tak i z ČVP náš baili.

Původci tohoto špatného vtipu by si měli uvědomit, že poškozují dobrou pověst ČVP, a to je méně dobré.

Heraldika stále živá .

OSUD NEBO NÁHODA ?

Na pražském hradě, v křídle Staré sněmovny, přestavěné po požáru roku 1541 Ferdinandem I., se nachází kancelář úřadu Zemských desek. Prostá architektura nese znaky šlechtických úředníků desek, které vytvářejí zajímavou učebnici heraldiky.

Náhoda, nebo osud snad tomu chtěl, že jsou zde vedle sebe umístěny znaky našeho bailiva dr. Radslava hr. Kinského a našeho kancléře dr. Menčíka z Menštejna. Aby spojení obou bylo ještě podtrženo, jsou oba erby propojeny stuhou.

A osud tomu opět chtěl, že se tito dva čeští šlechtici nikdy dříve nesešli a nepoznali, až v cizině, daleko od domova. aby se zde mohli postavit v celo našeho Českého Velkopřevorství.